

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9CoP/43/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4415211286
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Marčeková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2015:4415211286.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre vo veci starostlivosti súdu o maloletého M. P., nar. XX. XX. XXXX, bytom u otca, zastúpeného Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Zámky ako kolíznym opatrovníkom, dieťa rodičov: otec JUDr. H. P., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom W., J. O. XX, zastúpený JUDr. Michaelou Kajabovou, advokátkou, so sídlom v Bratislave, Budovateľská 2 a matka P. Y. P., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom W., J. O. XX, toho času bytom A. N., P. bašta XX, o návrhu otca na úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému M. P., nar. XX. XX. XXXX na čas do rozvodu manželstva, o nariadenie predbežného opatrenia, o odvolaní otca proti uzneseniu Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 1. júla 2015 č. k. 11P/123/2015-32, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti týkajúcej sa návrhu otca na nariadenie predbežného opatrenia m e n í nasledovne:

Matka je povinná prispievať na výživu maloletého M. P., nar. XX. XX. XXXX sumou 50 eur mesačne, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám otca.

odôvodnenie:

Otec sa návrhom, doručeným súdu prvého stupňa dňa 03. 06. 2015 domáhal nariadenia predbežného opatrenia, ktorým by súd zaviazal matku prispievať na výživu maloletého M. sumou 100 eur mesačne, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred, k jeho rukám.

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa návrh otca na nariadenie predbežného opatrenia zamietol. Súčasne zamietol i návrh matky na nariadenie predbežného opatrenia. Rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 74 ods. 1, § 75 ods. 1, 6, 8, § 76 ods. 1 písm. a/ OSP. Uviedol, že zo zápisnice o pojednávaní z rozvodového konania, ktoré je vedené na Okresnom súde Nové Zámky pod sp. zn. 11P 12/2015 zo dňa 18. 05. 2015 mal za preukázané, že otec trvá na tom, aby maloletý bol zverený do jeho osobnej starostlivosti. Uviedol, že je zamestnaný v riadnom pracovnom pomere a jeho priemerný mesačný čistý príjem je 1.489,32 eura. Matka na tomto pojednávaní uviedla, že navrhuje zveriť maloletého syna do jej osobnej starostlivosti a nesúhlasí so zverením maloletého do osobnej starostlivosti otca. Uviedla, že je zamestnaná v riadnom pracovnom pomere a jej priemerný mesačný čistý príjem je 816,75 eura. Z doteraz vykonaného dokazovania v rozvodovom konaní mal súd preukázané, že otec maloletého dieťaťa je zamestnaný v riadnom pracovnom pomere a jeho priemerný mesačný čistý príjem je okolo 1.400 eur. Z uvedeného príjmu otec vie v dostatočnom rozsahu zabezpečiť nevyhnutné odôvodnené potreby maloletého dieťaťa a nie je odkázaný na nevyhnutné výživné zo strany matky. Matka v rozvodovom konaní uviedla, že maloletému platí obedy v školskej jedálni, platí mu životné poistenie a kupuje mu bežné veci ako oblečenie, obuv. Platila mu letný tábor a tiež jazykovú školu. Matka sa teda tiež podieľa finančným spôsobom na odôvodnených potrebách maloletého dieťaťa. Súd preto návrh otca na nariadenie predbežného opatrenia zamietol. Súd zamietol aj návrh matky na nariadenie predbežného opatrenia. Vzhľadom k tomu, že v súčasnej dobe sa maloletý nachádza v starostlivosti otca, kde chce zotrvať, nie je možné ho zveriť do osobnej starostlivosti matky aj vzhľadom

na vyjadrenie maloletého, ktorý nechce bývať s matkou. Vo veci samej bude vykonané rozsiahlejšie dokazovanie, v ktorom bude zistený názor maloletého, na ktorý vzhľadom na jeho vek, bude súd prihliadať. Vo veci samej bude rozhodnuté, komu bude maloletý zverený do osobnej starostlivosti a ako bude upravené stretávanie s druhým rodičom. Navrhnuté stretávanie v návrhu matky je vlastne striedavá osobná starostlivosť. Súd zatiaľ nemal preukázané, či by takáto starostlivosť striedania domácností maloletého u oboch rodičov bola v záujme a v prospech maloletého dieťaťa a či by maloletému dieťaťu vyhovovala. Matka nepreukázala žiadnym spôsobom naliehavý právny záujem na tom, aby súd rozhodol predbežným opatrením tak, ako navrhla v návrhu. Na Okresnom súde Nové Zámky prebieha konanie o rozvod manželstva rodičov maloletého dieťaťa, v ktorom bolo jedno pojednávanie a vykonáva sa dokazovanie a taktiež si otec podal návrh na úpravu práv a povinností rodičov voči maloletému dieťaťu, v ktorom súd vykoná dokazovanie a meritórne vo veci rozhodne. Za danej situácie, pokiaľ nedôjde k iným podstatným skutočnostiam odôvodňujúcim potrebnosť predbežného opatrenia, nie je potrebné dočasne upraviť pomery účastníkov v smere navrhovanom zo strany oboch rodičov.

Uznesenie súdu prvého stupňa, v časti týkajúcej sa zamietnutia návrhu otca na nariadenie predbežného opatrenia, napadol v zákonnej lehote odvolaním otec, domáhajúc sa jeho zmeny tak, že súd jeho návrhu na nariadenie predbežného opatrenia v celom rozsahu vyhovie a matku zaviazhe prispievať na výživu maloletého M. sumou 100 eur mesačne, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred, k rukám otca. Uviedol, že súdu riadne preukázal, že v danom prípade sú splnené podmienky na nariadenie predbežného opatrenia, keďže maloletý M. sa od 19. 02. 2015, kedy matka maloletého opustila spoločnú domácnosť, nachádza v jeho výlučnej osobnej starostlivosti, pričom matka od apríla 2015 neprispieva riadne na výživu maloletého. Poukázal na to, že samotná matka na pojednávaní, ktoré sa uskutočnilo na Okresnom súde Nové Zámky vo veci pod sp. zn. 11P/12/2015, uviedla, že výdavky na spoločnú domácnosť a maloletého s výnimkou hypotéky a pôžičky platila do marca 2015. Matka maloletému M. platí len školské obedy v sume 22 eur mesačne, naďalej však poberá prídavky na dieťa v sume 23,52 eura mesačne, ktoré si ponecháva, resp. z nich platí maloletému M. obedy. Okrem toho, 2-krát do roka platí jazykový kurz angličtiny, iným spôsobom na výživu maloletého neprispieva. Nie je pravdou, že by synovi za posledné obdobie zakúpila akékoľvek oblečenie alebo obuv, či inú potrebnú vec alebo prispela na stravu, bývanie či cestovné do školy a krúžkov. Suma 100 eur, ktorú žiadal určiť v rámci predbežného opatrenia, mala predstavovať len pokrytie mesačných výdavkov M. na bývanie a stravu. Okrem toho sú tu ďalšie výdavky na školu, cestovné, šport, oblečenie, obuv. Uviedol, že po tom, čo matka v mesiaci jún 2015 odsťahovala zo spoločného rodinného domu väčšinu zariadenia, musel základné vybavenie domácnosti znovu zaobstarať, pričom sám platí všetky náklady na M., domácnosť, hypotéku, pôžičku, čo je pre neho neúnosné. Poukázal na to, že oprávnenou osobou titulom výživného nie je on, ale maloletý M., ktorý je na výživné od matky, rovnako ako od otca, jednoznačne odkázaný. Matka maloletého je v riadnom pracovnom pomere a jej priemerný mesačný príjem je 816,75 eura. Nie je dôvod, pre ktorý matka maloletého neprispieva na jeho výživu a nie je možné vyžadovať plnenie vyživovacej povinnosti len od jedného rodiča, najmä ak je preukázané, že obaja rodičia majú vytvorené možnosti a schopnosti si voči maloletému vyživovaciu povinnosť plniť riadne.

Matka v písomnom vyjadrení k odvolaniu otca navrhla, aby odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v jeho napadnutej časti ako vecne správne potvrdil. Uviedla, že nie je pravdou, že by sa v súčasnej dobe nestarala o maloletého M., resp. neprispievala žiadnym spôsobom na jeho výživu a starostlivosť. Samotný fakt, že maloletý M. v súčasnej dobe žije spolu s otcom je výsledkom konania mala fidae otca, ktorý sa snaží syna zmanipulovať.

Kolízny opatrovník v písomnom vyjadrení k odvolaniu otca poukázal na to, že matka, ktorá je zaradená do pracovného procesu s čistým mesačným príjmom 816,75 eura na výživu maloletého syna, okrem občasného materiálneho a mimomateriálneho plnenia, bežným výživným od opustenia spoločnej domácnosti neprispieva, pričom naďalej poberá prídavok na dieťa, ktorý je príjmom maloletého dieťaťa. Navrhol odvolaciemu súdu určiť vyživovaciu povinnosť matke maloletého, a to najmenej vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené, nepľnoleté dieťa, keď má za to, že určenie plnenia vyživovacej povinnosti je v schopnostiach matky, ale najmä je v prvom rade v záujme maloletého dieťaťa.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP) preskúmal rozhodnutie súdu prvého stupňa v jeho napadnutej časti týkajúcej sa zamietnutia návrhu otca na nariadenie predbežného opatrenia, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo (§ 201 ods. 2 písm. a/ OSP) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 OSP) a dospel k záveru, že uznesenie súdu prvého stupňa v jeho napadnutej časti je potrebné podľa § 220 OSP zmeniť.

Podľa § 102 ods. 1 OSP ak treba po začatí konania dočasne upraviť pomery účastníkov alebo zabezpečiť dôkaz, pretože je obava, že neskôr ho nebude možné vykonať alebo len s veľkými ťažkosťami, súd na návrh neodkladne nariadi predbežné opatrenie alebo zabezpečí dôkaz. V záujme maloletého dieťaťa môže súd po začatí konania vo veci starostlivosti súdu o maloletých na návrh nariadiť predbežným opatrením účastníkovi, aby do času rozhodnutia vo veci úpravy pomerov maloletého dieťaťa zabezpečoval osobnú starostlivosť o dieťa, ktoré je v čase podania návrhu umiestnené v zariadení na výkon rozhodnutia súdu. Ak súd rozhodne o predbežnom opatrení podľa druhej vety, o návrhu na predbežné opatrenie rozhodne najneskôr do 30 dní od podania návrhu, ustanovenia § 75 až 77 sa použijú primerane.

Podľa § 102 ods. 2 OSP v konaní, ktoré môže súd začať aj bez návrhu, úkony podľa odseku 1 vykoná aj bez návrhu.

Podľa § 76 ods. 1 písm. a) OSP predbežným opatrením môže súd nariadiť účastníkovi aby pltil výživné v nevyhnutnej miere.

Zmyslom každého predbežného opatrenia je poskytnutie dočasnej ochrany oprávnenému účastníkovi a zabránenie ďalšiemu zhoršovaniu jeho postavenia a to napriek tomu, že súd nemá náležité zistený skutkový stav. Je to procesný inštitút, ktorý umožňuje rýchlo a pružne riešiť takú situáciu, keď je potrebný okamžitý zásah súdu. Aby však súd mohol poskytnúť ochranu nariadením predbežného opatrenia, musí byť aspoň osvedčené, že sú tu právne vzťahy medzi účastníkmi, ktoré vyžadujú dočasnú úpravu, táto dočasná úprava je potrebná, pričom v právnych vzťahoch účastníkov sa ňou nevytvorí nenávratný stav a zároveň neprimeraným spôsobom sa nezasiahne do právnych vzťahov medzi účastníkmi. Navyiac, predbežné opatrenie možno nariadiť, len pokiaľ nie sú splnené podmienky pre konečné rozhodnutie, pričom svoje opodstatnenie stráca, len čo súd poskytne porušeným alebo ohrozeným právam definitívnu ochranu. Predbežné opatrenia sa podľa ich obsahu nariaďujú v súlade s ustanovením § 76 ods. 1 OSP alebo v súlade s iným zákonom, napr. Zákonom o rodine. Dôkazná povinnosť v konaní o nariadenie predbežného opatrenia spočíva výlučne na navrhovateľovi, pričom unesenie dôkazného bremena predpokladá len to, aby navrhovateľ súdu navrhol aspoň dôkazy základného významu pre osvedčenie svojho nároku. V konaniach, ktoré môžu začať aj bez návrhu (§ 81 ods. 1 OSP) a predovšetkým v konaniach týkajúcich sa starostlivosti o maloleté deti, súd na základe vlastných zistení starostlivo uváži, či záver o splnení všetkých zákonných podmienok na nariadenie predbežného opatrenia sa opiera o bezpečné skutkové zistenia.

Úprava výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu v prípadoch, keď rodičia spolu nežijú, je inštitútom rodinného práva, ktorý je upravený v § 36 Zákona o rodine. Podľa odseku 1 tohto ustanovenia, rodičia maloletého dieťaťa, ktorí spolu nežijú, môžu sa kedykoľvek dohodnúť o úprave výkonu ich rodičovských práv a povinností. Ak sa nedohodnú, súd môže aj bez návrhu upraviť výkon ich rodičovských práv a povinností, najmä určí, ktorému z rodičov zverí maloleté dieťa do osobnej starostlivosti.

Obsahom predbežného opatrenia, týkajúceho sa povinnosti platiť výživné v nevyhnutnom rozsahu, je výživné v nevyhnutnej miere. Na vydanie rozhodnutia v zmysle ustanovenia § 76 ods. 1 písm. a) OSP pritom postačí osvedčenie, že osoba povinná poskytovať výživné je rodičom a osvedčenie schopností a možnosti povinného. Charakteristickým znakom predbežného opatrenia podľa § 76 ods. 1 písm. a) OSP je rozsah výživného, ktorý sa zásadne odlišuje od jeho rozsahu v konečnom rozhodnutí. Výživné sa určuje len v nevyhnutnej miere a je určené na uspokojenie základných životných potrieb oprávneného, pričom nie je rozhodujúce, že povinný je schopný platiť výživné aj vo väčšom rozsahu.

V preskúmvanej veci odvolací súd zistil, že otec sa návrhom doručeným súdu prvého stupňa dňa 03. 06. 2015 domáhal úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému synovi M. P., nar. XX. XX. XXXX na čas do rozvodu manželstva. Súčasťou podaného návrhu bol i návrh otca na nariadenie predbežného opatrenia, ktorým otec žiadal zviazať matku prispievať na výživu maloletého M. sumou 100 eur mesačne, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred, k rukám otca. Z odôvodnenia návrhu otca vyplýva, že rodičia maloletého M. sú manželia, pričom na Okresnom súde Nové Zámky pod sp. zn. 11P/12/2015 prebieha konanie o rozvod manželstva a úpravu práv a povinností rodičov k maloletému M., na čas po rozvode manželstva. Rodičia maloletého M. nežijú v spoločnej domácnosti od 19. 02. 2015, kedy sa matka maloletého odsťahovala do A. N.. Otec v návrhu ďalej uviedol, že s matkou sa pokúsili realizovať

výkon rodičovských práv a povinností formou striedavej osobnej starostlivosti o maloletého syna, avšak maloletý M., počnúc od 20. 03. 2015 nechce ísť k matke a odmieta s ňou tráviť dlhší čas. Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny vykonal s maloletým Hugom pohovor, v ktorom syn jednoznačne potvrdil, že s matkou nechce byť a chce zostať vo výlučnej starostlivosti otca. Od odchodu matky zo spoločnej domácnosti sa o celú domácnosť a o maloletého syna stará sám. Maloletý M. navštevuje 7. ročník Základnej školy v A., pričom otec vyčíslil celkové náklady na výživu v priemere mesačne sumou 385,22 eura (obedy 22 eur, školské pomôcky, poplatky, ZRPŠ 10 eur, cestovné 30 eur, mimoškolská činnosť 30 eur, strava a drogéria 150 eur, oblečenie a obuv 40 eur, pomerné náklady na bývanie 103,22 eura). Matka maloletého M. od marca 2015 na syna neplatí výživné, hoci jej táto povinnosť vyplýva priamo zo zákona. Vzhľadom na uvedené skutočnosti navrhol vo veci nariadiť predbežné opatrenie v požadovanom znení.

Dňa 18. 06. 2015 doručila matka na Okresný súd Nové Zámky návrh na nariadenie predbežného opatrenia, ktorým žiadala maloletého M. zveriť na čas do právoplatnosti rozsudku vo veci samej (konanie o rozvod manželstva) do jej osobnej starostlivosti, pričom zastupovať maloletého M. a spravovať jeho majetok sú oprávnení obaja rodičia. Súčasne žiadala upraviť styk otca s maloletým M. tak, že otec bude oprávnený stýkať sa s maloletým M., počnúc 17.00 hodinou nedele každého párneho kalendárneho týždňa do 17.00 hodiny nedele každého nepárneho kalendárneho týždňa. Z odôvodnenia návrhu matky vyplýva, že maloletý M. pod vplyvom otcom tlmočených polopráv s ňou prerušil kontakt, výsledkom čoho je skutočnosť, že s maloletým sa nedokáže stretnúť, odmieta jej prítomnosť, reaguje na ňu negatívne, neguje jej pokusy sa s ním osobne alebo telefonicky skontaktovať. V súčasnej dobe má vytvorené riadne podmienky na bývanie v viacizbovom byte, ku ktorému má zmluvne zabezpečené užívacie právo, je zamestnaná, teda má stabilný príjem, tak ako doteraz aj pro futuro je schopná sa riadne starať o maloletého M. a riadne zabezpečovať jeho nerušený a zdravý fyzický a psychický vývoj. Záverom uviedla, že v štádiu konania, keď konanie o rozvod si vyžiada dlhší časový úsek, kedy sa vzťah medzi ňou a maloletým M. môže ešte viac narušiť, resp. poškodiť, má za to, že je namieste riešiť otázku zverenia maloletého M. do právoplatnosti rozsudku v merite veci do osobnej starostlivosti jedného z rodičov a upraviť styk druhého z rodičov s maloletým M..

Súd prvého stupňa uznesením zo dňa 01. 07. 2015 č. k. 11P/123/2015-30 spojil konanie o nariadenie predbežného opatrenia zapísané pod sp. zn. 11P/123/2015 (konanie o návrhu otca) a konanie o nariadenie predbežného opatrenia zapísané pod sp. zn. 11P/141/2015 (konanie o návrhu matky) na spoločné konanie, ktoré bude prebiehať pod sp. zn. 11P/123/2015. Následne súd prvého stupňa rozhodol uznesením zo dňa 01. 07. 2015 č. k. 11P/123/2015-32 o návrhu otca na nariadenie predbežného opatrenia a súčasne o návrhu matky na nariadenie predbežného opatrenia. Výrok rozhodnutia súdu prvého stupňa o zamietnutí návrhu matky na nariadenie predbežného opatrenia, pre absenciu odvolania v tejto časti rozhodnutia, nadobudol právoplatnosť a predmetom preskúmania odvolacím súdom bolo uznesenie súdu prvého stupňa vo výroku, ktorým súd zamietol návrh otca na nariadenie predbežného opatrenia.

Odvolací súd, na rozdiel od súdu prvého stupňa, dospel k záveru, že v prejednávanej právnej veci je dôvodné dočasne upraviť pomery účastníkov konania formou nariadenia predbežného opatrenia, na základe ktorého bude matka povinná prispievať na výživu maloletého M. sumou 50 eur mesačne, vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred k rukám otca. Z obsahu spisu súdu prvého stupňa vyplýva, že rodičia maloletého M. nežijú v spoločnej domácnosti, pričom starostlivosť o maloletého M. zabezpečuje otec. Rovnako z obsahu spisu súdu prvého stupňa vyplýva, že matka na výživu maloletého syna neprispieva pravidelnými opakujúcimi sa sumami (od mesiaca apríl 2015). Odvolací súd, na rozdiel od súdu prvého stupňa, v posudzovanom prípade mal preukázanú existenciu potreby dočasnej nevyhnutnej úpravy pomerov účastníkov konania, týkajúcej sa plnenia si vyživovacej povinnosti matky k maloletému synovi. Je potrebné zdôrazniť, že výživné slúži na zabezpečenie pravidelného uspokojovania základných potrieb dieťaťa, a pokiaľ rodič na výživu dieťaťa takýmto spôsobom neprispieva, je možné konštatovať, že vyživovaciu povinnosť si riadne neplní. Za riadne plnenie vyživovacej povinnosti, podľa názoru odvolacieho súdu, pritom nemožno považovať nepravidelné poskytovanie finančných, resp. materiálnych plnení zo strany rodiča. Rovnako fakt, že matka uhradza synovi obedy v školskej jedálni vo výške 22 eur mesačne, a to za situácie, že súčasne poberá prídavky na dieťa vo výške 23,52 eura mesačne (ako štátnu sociálnu dávku určenú na výchovu a výživu nezaopatreného dieťaťa) možno kvalifikovať len ako čiastočné plnenie si vyživovacej povinnosti vo vzťahu k uspokojeniu jednej z odôvodnených potrieb dieťaťa, nie však riadne plnenie si vyživovacej povinnosti, a to ani v miere, ktorú je možné označiť za nevyhnutnú. V tejto súvislosti odvolací súd

udáva, že matka ani v písomnom vyjadrení k odvolaniu otca nepoprela otcom tvrdené skutočnosti ohľadne neplnenia si vyživovacej povinnosti. Inštitút predbežného opatrenia v konaní starostlivosti o maloleté dieťa má pritom slúžiť k ochrane práv dieťaťa v situáciách, keď sú práva dieťaťa ohrozené, do doby, keď o výchove a výžive dieťaťa nebude rozhodnuté meritórne, podľa príslušných ustanovení Zákona o rodine. V konaniach starostlivosti súdu o maloleté deti, pri nariadení predbežného opatrenia je pritom postačujúce, ak dočasná úprava pomerov maloletého dieťaťa je v záujme maloletého dieťaťa. S ohľadom na uvedené potom odvolací súd mal za to, že pokiaľ matka na výživu maloletého M. riadne neprispieva (vo forme pravidelných opakujúcich sa plnení určených na pravidelné uspokojovanie základných životných potrieb dieťaťa), je namieste rozhodnúť vo forme predbežného opatrenia. Pokiaľ ide o výšku výživného, ktoré sa vo forme predbežnej úpravy poskytuje v nevyhnutnej miere, odvolací súd bol toho názoru, že zásadám zodpovedajúcim charakteru predbežného opatrenia zodpovedá suma výživného 50 eur mesačne. Uvedená suma, do rozhodnutia súdu vo veci samej, čiastočne pokrýva náklady na odôvodnené potreby dieťaťa, pričom je potrebné zdôrazniť, že v danom štádiu konania (pri rozhodovaní o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia) súd neskúma zákonné podmienky podstatné pre určenie vyživovacej povinnosti (uvedené v ustanovení § 62 a nasl. Zákona o rodine) a nezaobrá sa ani rozsahom a výškou odôvodnených potrieb tak na strane oprávneného (dieťaťa) a ani na strane povinného, keď tieto okolnosti budú predmetom dokazovania vo veci samej. Z hľadiska ustálenia výšky vyživovacej povinnosti matky v nevyhnutnej miere, zohľadňujúc potrebu zabezpečenia základných životných potrieb dieťaťa, s ohľadom na skutočnosť, že obaja rodičia dieťaťa sú zamestnaní v pracovnom pomere s pravidelne dosahovaným príjmom, odvolací súd preto považoval za výživné v nevyhnutnej miere, ktoré je matka povinná si plniť, výživné vo výške 50 eur mesačne. Je pritom potrebné mať na zreteli skutočnosť, že výrok rozhodnutia o predbežnom opatrení nepredurčuje obsah meritórneho rozhodnutia. K uvedenému odvolací súd ešte dodáva, že pre rozhodnutie súdu o nariadení predbežného opatrenia na plnenie si vyživovacej povinnosti rodiča v nevyhnutnej miere, nie je rozhodujúce, že rodič, ktorý zabezpečuje starostlivosť o maloleté dieťa, vyčíslil mesačné náklady na maloleté dieťa (otec v tomto prípade vyčíslil náklady na maloletého M. sumou 385,22 eura mesačne), pretože, ako už odvolací súd uviedol vyššie, ustálenie odôvodnených potrieb oprávneného, ako aj schopností, možností a majetkových pomerov povinného bude predmetom konania vo veci samej.

Vzhľadom na vyššie uvedené dôvody, odvolací súd, na rozdiel od súdu prvého stupňa, dospel k záveru, že v prejednávanej veci sú splnené podmienky na nariadenie predbežného opatrenia, preto uznesenie súdu prvého stupňa v jeho napadnutej časti, týkajúcej sa zamietnutia návrhu otca na nariadenie predbežného opatrenia, v zmysle ustanovenia § 220 OSP zmenil.

Toto rozhodnutie prijal odvolací senát Krajského súdu v Nitre pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.